۹۱/۷/۱۶ (مینشد) ۱۴۸ مسلم

قبلا عرض کردیم که مثلی آن است که در آن قیمت متعلَّق به کلی است و به آن برمی گردد و آن کلی دارای افرادی است که باهم مساوی می باشند مثل گندم و جو که اصناف مختلفی دارند و یا مثل هر مکیل و موزونی ، و گفتیم که هرکجا که قیمت به اشخاصی برگردد که باهم فرق دارند مثل انگشتر و فرش و حیوان و عبد و کنیز و… این می شود قیمی که البته امروزه با پیشرفت علم و صنعت و بوجود آمدن کارخانه های بزرگ ، مثلی زیاد شده و خیلی از چیزهائی که قبلا قیمی بوده اند الان مثلی شده اند .

عرض کردیم که مال چند رتبه و هویّت دارد: ۱) شخصیه ، ۲) نوعیّه ، ۳) صنفیّه و ۴) مالیّه (درمثلی مثل و در قیمی قیمت) ، با توجه به این مطالب شیخ انصاری(ره) در امر سادس می فرماید: « السادس لو تعذّر المثل فی المثلی ، فمقتضی القاعدة وجوب دفع القیمة مع مطالبة المالک » .

چند مطلب در اینجا وجود دارد:

اول اینکه انتقال مثل به قیمت إذا تعذَّر به چه دلیل می باشد؟ .

دوم اینکه بعد از انتقال مثل به قیمت ، قیمت ِ چه وقتی میزان می باشد؟ .

درباره مطلب دوم (میزان در قیمت) احتمالات و اقوال مختلفی ذکر شده که ما باتوفیق پروردگار برای اینکه تصور صحیحی از اقوال مذکور و مبانی آنها داشته باشیم

امروز سعی می کنیم که تمام آن اقوال را یک به یک بیان کنیم .

سید فقیه یزدی در ص۴۸۰ از جلد اول حاشیه ای که بر مكاسب دارد در حاشيه شماره ۷۵۴ تمام احتمالات و اقوال مذکور در این مسئله را که جمعاً ۱۵ قول می شود بيان كرده ، كلام سيد اين است : « في زمان اعتبار القيمة وجوه و احتمالات و بعضها أقوال (أحدها) : أنَّ المدار على القيمة يوم الدفع و هو الموافق للتحقيق من كون المثل بل العين في الذمة إلى ذلك الزمان ، (الثّاني) : كون المناط قيمة يوم المطالبة و هو مبنى على القول بانقلاب المثل إليها حينه ، (الثّالث) : قيمة يوم التعذر بناء على انقلابه إليها في ذلك الوقت فإنه وقت تلف المثل ، (الرَّابع) : قيمة يوم تلف العين و الوجه فيه دعوى كون التعذّر موجبا لانقلاب العين إليها و صيرورتها قيميّة و كون المدار في القيميّات على زمان التلف ، (الخامس) : قيمة يوم القبض على البناء المذكور مع القول بكون المدار في القيميّات على يوم الغصب ، (السّادس) : أعلى القيم من يوم القبض إلى يوم الدَّفع و هو مبنى على القول ببقاء العين أو المثل في الذَّمّة إلى حال الأداء مع القول باعتبار أعلى القيم في باب الضّمان ، (السّابع) : الأعلى من يوم القبض إلى يوم المطالبة بناء على انقلاب القدر المشترك بين العين و المثل إلى القيمة حينها مع القول بالأعلى ، (الثَّامن) : الأعلى منه إلى يوم التّعذّر بناء على الانقلاب المذكور حينه ، (العاشر) : الأعلى منه إلى يوم تلف العين بناء على انقلاب العين إلى القيمة لا المثل و لا القدر المشترك ، (التّاسع) : الأعلى من يوم تلف العين إلى

يوم الدّفع و هو مبنى على اعتبار أعلى القيم فى باب الضّمان مع القول بأنّ المثل يبقى فى الذّمة إلى حال الأداء فإنّ أوّل وقت ضمان المثل زمان تلف العين فهو بمنزلة يوم الغصب بالنسبة إلى نفس العين فى القيميّات، (الحادى عشر): الأعلى منه إلى يوم المطالبة بناء على الوجه المذكور لكن مع القول بانقلاب المثل إلى القيمة فى ذلك اليوم، (الثانى عشر): الأعلى منه إلى يوم التغذّر على البناء المذكورة مع القول بانقلابه إليها حينه، (الثّالث عشر): الأعلى من يوم التغذّر إلى يوم الدفع و (الثّالث عشر): الأعلى من يوم التغذّر إلى يوم الدفع و وجه لا إذ المثل ثابت فى الذّمة قبل ذلك اليوم فلا وجه له إذ المثل ثابت فى الذّمة قبل ذلك اليوم فلا من حين ثبوته و هو يوم تلف العين أو قبله، (الرّابع عشر): الأعلى منه إلى يوم المطالبة و لا وجه له أيضا، عشر): الأعلى منه إلى يوم المطالبة و لا وجه له أيضا، (الخامس عشر): الأعلى من يوم المطالبة إلى يوم المطالبة إلى يوم الدّفع ».

خوب واما اولین بحثی که در اینجا وجود دارد این است که دلیل اقوال ۱۵ گانه مذکور چیست؟ شیخ انصاری(ره) در این رابطه می فرماید: « السادس لو تعذر المثل فی المثلی، فمقتضی القاعدة (بعد از فوت هویّت شخصیه و صنفیّه) وجوب دفع القیمة مع مطالبة المالک؛ لأن منع المالک ظلم، و إلزام الضامن بالمثل منفی بالتعذر، فوجب القیمة؛ جمعاً بین الحقین (حق مطالبه مالک و خق ضامن که متعذر از أداء مثلی می باشد).

مضافاً إلى قوله تعالى: (فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمثْلِ مَا اعْتَدى عَلَيْكُمْ) فإن الضامن إذا ألزم بالقيمة مع تعذر المثل لم يعتد عليه أزيد ممّا اعتدى (يعنى اول هويّت شخصيه و

اگر نتوانست هویت نوعیّه و صنفیّه و اگر نتواست هویّت مالیّه را باید بیردازد) » .

حضرت امام(ره) در ص ۵۴۱ از جلد اول کتاب بیعشان و آیت الله خوئی در ص ۴۴۰ از جلد ۲ مصباح الفقاهة و سید فقیه یزدی همانطور که عرض شد در ص ۴۸۰ از جلد اول حاشیه ای که برمکاسب دارد در حاشیه شماره ۷۵۴ و محقق نائینی در ص ۳۰۷ از جلد اول منیة الطالب و صاحب جواهر در ص ۹۴ تا ص ۹۶ از جلد ۷۲ جواهر در ص ۴۴ تا ص ۹۶ از جلد ۷۲ جواهر از در این رابطه (اقوال مذکور و دلیل آنها) بیان کرده اند که مطالعه کنید تا إن شاء الله فردا بحث را ادامه بدهیم

والحمدلله رب العالمين و صلّى الله على محمد آله الطاهرين